

Cada vegada que ressonen en nosaltres les Benaurances, intuïm quin és el camí que ens porta cap al Regne. Cada vegada que escoltem el mot benaurat, feliç o makarios, així apareix en l'evangeli de Mateu, comprenem la riquesa de l'Evangelí. La Paraula bella i eterna que indica plenitud i mou el cors dels homes i dones a cercar l'Essencial, invisible als ulls, com ens recordava l'autor del Petit Príncep.

Moltes vegades, Mn. Josep; el nostre germà Josep o l'amic Pep, havia proclamat i cantat aquest Sermó de la Felicitat humana i divina pel Crist. Moltes vegades havia deixat que ressonessin aquestes paraules dintre seu. Aquestes actituds dibuixen la fesomia del Mestre de Natzaret i donen pistes per la vida del creient, del fidel que orientat per l'Estel del Matí vol adequar la seva existència segons el Crist.

Qui ens separarà de l'amor del Crist?, es pregunta Sant Pau. Ni la fam, ni les limitacions i problemes que ens rodegen podran separar-nos de l'amor de Déu. La seva solidaritat, compassió, proximitat és infinita. Ni la mort ens podrà separar de l'amor de Déu. Crist ens ho ha dit amb la seva vida. Morint a la creu ens ha obert les portes de l'eternitat. Essent el Benaurat, l'home feliç perquè dóna la vida per tota la humanitat; Jesús el Senyor no ens deixa.

Mn Josep, celebrant la Divina Litúrgia, proclamant la Paraula i predicant Jesucrist viu entre nosaltres; ens va ajudar a fer-nos sentir ben proper l'amor de Déu el nostre Pare. Va administrar els sagraments que ens vinculen íntimament amb el seu Fill i ens va atansar a la presència sempre benvolent de l'Esperit Sant.

A Mn. Josep, al Josep, germà nostre, el món se li havia fet petit. Potser costaria comptar amb els dits d'una mà, els indrets del planeta que no coneixia. Podia haver estat condecorat amb una medalla al mèrit viatger. Coneixia Europa pam a pam. Àfrica, m'havia parlat sovint de Togo, també havia estat a Rwanda. Portava Ucraïna i Alemanya en el seu cor.

Recordo, perdoneu que personalitzi alguns moments amb ell, quan em relatava el trajecte des d'Hamburg fins al nord de Suècia. Itinerari vers el nord per a visitar comunitats i ben segur, portar-los la seva calidesa humana i ministerial.

Bon amic, en Josep. Amic de tertúlia, de taula ben parada i de conversa distesa o apassionada. Depenia del moment. Sempre amic dels seus amics. Tot i voltar arreu del

món, mai va deixar de ser profundament amant del seu país, Catalunya, cosa que en aquests moments històrics s'agraeix, i sempre es va sentir un pescallunes.

Al llarg del seu camí per aquest món, del nord al sud, d'orient a occident, va voler escampar l'olor de Crist. Ho va fer amb el seu propi estil. Un estil, podríem dir: litúrgicament humà. Afable de tracte, amant de la bona música, lliure de mena... va viure en Crist per també acollir i servir els altres en nom del Senyor.

Ara l'encomanem al Déu de la vida, al Pare de Nostre Senyor Jesucrist, en qui vivim, ens movem i som. Que Ell l'aculli, que rebi en la taula del Regne. En el banquet acollidor del cel, on tots per Crist hi hem estat convidats. Una taula ben parada, on hi falta res, com que les que li agradaven a Mn Josep. Una taula per gaudir la vida i la plenitud d'aquelles Benaurances proclamades vora el llac de Galilea, que són la font per un món nou. Unes benaurances que mai seran una llei o una norma, sinó un do que rebem i una gràcia que acollim.

El cel nou i la terra nova que ens brinda la paraula i la litúrgia; la confiança, la disponibilitat, la compassió, la senzillesa de cor, la recerca de la justícia...que Mn Josep va maldar per predicar i practicar en la seva vida, siguin per a tots nosaltres que som aquí, una aspiració fonamental per a tots, per a experimentar i contemplar Déu.

De fet la llum de Déu brilla en el nostre món, en la mesura en que ens capacitem per practicar les virtuts de l'evangeli: la pau, el goig, la confiança, la compassió, la sinceritat...i en fem vida pròpia. Que el Fill de Déu fet home, ens hi ajudi i vulgui rebre en el paradís, el nostre germà i amic, Mn Josep, s'apiadi d'ell, es compadeixi de la seva família i a tots ens atorgui la pau i el bé.

Vic, 22 de setembre de 2017